

които се концентрират хайдушки топоними, обозначаващи преди всичко хайдушки сбиряща, хайдушки засади и скривалища на съкровище. Тези пътища, маркират и движението на хайдутите във вертикален и хоризонтален план, което се съотнася с предложените два варианта на организация на хайдушкото пространство.

Главните хайдушки пътища, които се знаят и сочат в преданията, най-често се дублират с главните пътища, свързващи Южна със Северна България и преминават през цялото очертано хайдушко пространство. /109/ В това има определена логика, тъй като голяма част от дейността на хайдутите се организира около тези пътища, особено когато по тях преминава така наречената "хазна".

Такъв е споменатият много известен път "Поща йолу", по който е минавала турската поща от Турция за Силистра и Русе и обратно, и който е ползван много като коларски и кеванджийски път. /110/ Този път свързва във вертикален план посочените отделни хайдушки райони, преминавайки през цялото хайдушко пространство в Сливенската и Котленската планини. Около този път е налице концентрация на хайдушки топоними, които в преданията битуват най-вече като хайдушки сбиряща и хайдушки засади. Ако се проследи пътят от Сливен към планината, т.е. от юг към север, първата хайдушка "Варда" е по протежението на Джендем дере в Сливенската планина. Там, според преданията, /111/ хайдутите са извършвали много обири на турска поща (хазна), а също и на търговски кевани. Ще припомним, че едно разклонение на този път води през Хайдушки кладенец и Архангела към прочутото хайдушко сбиряще Кушбунар. В този район се намират Хайдушката пещера и хайдушкото сбиряще Габерова поляна, а също и голяма част от цитираните хайдушки топоними.

Другото място, където според преданията се е правила засада от хайдутите, е местността Вардата над р. Кобилицница, между с. Ичера и с. Катунце. /112/ Както твърди преданието, местността се казва така, защото "там са вардели хайдутите за хазната". Възможно е тук да става дума или за стражеви пост, охраняващ пътя на пощата отстрана на турската администрация, с каквато функция са натоварени българите мартолози /113/ освободени от данъци, и които, възможно е да се предположи, да са извършвали самите обири. Или пък тези места и доброто им стратегическо разположение - видимост, теснини в прохода, да са използвани наистина от хайдутите за засади и обири на турска поща.

Независимо от възможните функции на това място в исторически план, в преданията то е топос, обозначаващ място за обир на "хазна", а също и място, където е скрито хайдушко злато, състоящо се например от седем "катъра" (това-ра) злато (№ 138).